

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/256/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217561
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7612217561.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ota Jurča a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Anny Slovinskej v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti žalovanej: Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 5C/76/2012-151 zo dňa 19.marca 2015

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj súd prvého stupňa alebo súd) rozsudkom označeným v záhlaví zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá jej mala byť spôsobená:

1. nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami Okresného súdu Spišská Nová Ves v exekučných konaniach vedených na tomto súde pod sp. zn. 5Er/ 521/2011, 5Er/596/2010, 5Er/600/2009, konkrétne tým, že súd preskúmaval exekučný titul - rozhodcovský rozsudok nad rámec právomoci zverenej mu ako exekučnému súdu a tým, že v týchto konaniach vydal nezákonné rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia,
2. nesprávnym úradným postupom v exekučných konaniach vedených na tomto súde pod sp. zn. 5Er/520/2011, 5Er/289/2009, 5Er/408/2009, konkrétne tým, že rozhodol o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote,
3. nesprávnym úradným postupom v exekučných konaniach vedených na tomto súde pod sp. zn. 14Er/154/2007, konkrétne tým, že rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote.

Návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že v exekučných konaniach uvedených vyššie pod bodom 1 (v rozsudku súdu prvého stupňa označených ako ISTINA RS) boli žiadosti o udelenie poverenia zamietnuté a následne bolo exekučné konanie zastavené. V exekučných konaniach označených vyššie pod bodom 2 (v rozsudku súdu prvého stupňa označených ako NP) mal za to, že žalobkyňa nepreukázala existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prietahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti súdu v uvedených veciach. V exekučnom konaní uvedeným vyššie pod bodom 3 (v rozsudku súdu prvého stupňa označených ako ZE)

zistil, že po podaní návrhu na zmenu exekútora bola exekučným súdom zaslaná pôvodnému exekútorovi žiadosť na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov a predloženie súdneho spisu, ktoré exekútor predložil až po urgencii súdu, pričom následne potom súd návrhu na zmenu exekútora vyhovel.

Zo znaleckého posudku č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014, predloženej žalobkyňou súd zistil, že týmto bola stanovená majetková škoda, ktorá mala byť spôsobená žalobkyňi v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v exekučných veciach. Škoda bola stanovená, pokiaľ ide o žaloby označené ako NZP a NP vo výške 30,76 € (a pokiaľ ide o žaloby označené ako ZE vo výške 31,68 €). Tento súd hodnotil ako listinný dôkaz.

Návrh žalobkyne zo dňa 13.5.2015 na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jej ústavnej sťažnosti zamietol. V návrhu uviedla žalobkyňa tie isté dôvody, ako v podaní zo dňa 13.6.2013. Opätovne uviedol, že s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach o tom, že sudcovia tunajšieho súdu nie sú z prejednávania veci vylúčení nesúhlasí, hodnotí ho ako nesprávne zakladajúce zásah do jeho práv. Ako dôvod prerušenia konania žalobkyňa uviedla ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., keďže podaním zo dňa 13.3.2015 podala ďalší návrh na prerušenie konania z dôvodu, že pred Okresným súdom Prešov prebieha pod sp. zn. 7C/6/2010 konanie o náhradu škody, pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa podľa žalobného návrhu mal dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom proti žalobkyňi na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie z tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky. Predmetom tohto konania je náhrada škody, ktorá mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom, jednak nevydaním poverenia na vykonanie exekúcie a nerozhodnutím v zákonnej lehote. Súd zvážil a posúdil dôvody uvedené žalobkyňou v tomto treťom návrhu na prerušenie konania a dospel k záveru, že návrhu nie je možné vyhovieť. Žalobkyňa sa domáhala v tomto konaní nároku, ktorý je súd v tomto konaní oprávnený riešiť a súd dospel k záveru, že navrhnuté prejudiciálne otázky nemajú význam pre toto konanie.

Právne súd posudzoval vec podľa ustanovení §§ 3,5,6,9, 15, 17 a 19 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v spojení s ustanoveniami §§ 41 a 44 zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a § 45 zákona 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. V prvom rade sa zaoberal (ne)dôvodnosťou vznesenej námietky premlčania žalobou uplatneného nároku a dospel k záveru, že námietka premlčania nie je dôvodne vznesená. V ostatnej časti skúmal splnenie zákonných predpokladov pre priznanie nároku uplatneného žalobou a dospel k záveru, že nebola splnená prvá z podmienok, a to existencia nesprávneho úradného postupu, z ktorého dôvodu nevykonával dokazovanie na preukázanie splnenia ostatných predpokladov, vrátane preukázanie vzniku a výšky škody a nemajetkovej ujmy.

Konštatoval, že pokiaľ ide o konania označené vyššie pod bodom 1, vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, pričom exekučným titulom boli rozhodcovské rozsudky. Keďže vzťah medzi oprávneným a povinným hodnotil exekučný súd ako spotrebiteľský vzťah, s poukazom na ust. § 45 ods. 2 zákona 244/2002 Z.z. bol exekučný súd nielen oprávnený, ale aj povinný, a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať zákonnosť exekučného titulu, t.j. rozhodcovského rozsudku. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania preto nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup. Pokiaľ súd zamietol žiadosti o udelenie poverenia, tieto nie sú ani nezákonnými rozhodnutiami, keďže ani jedno z týchto rozhodnutí nebolo zrušené, resp. zmenené pre nezákonnosť.

V exekučných konaniach uvedených vyššie pod bodom 2, v ktorých nesprávny úradný postup mal spočívať vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí 15-dňovej lehoty, rovnako súd dospel k záveru o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu. V týchto exekučných zároveň žalobkyňa nepreukázala existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prieťahy v daných exekučných konaniach. Z vyššie uvedených dôvodov konštatoval nepreukázanie nesprávneho úradného postupu.

Vo veciach označených vyššie pod bodom 3, v ktorých nesprávny úradný postup mal spočívať v tom, že súd nerozhodol o zmene exekútora v lehote 30 dní, súd poukázal na skutočnosť, že rozhodnutiu predchádzali úkony exekučného súdu - žiadosti adresované pôvodnému exekútorovi na vyjadrenie spolu so žiadosťami o predloženie exekučného spisu a vyčíslenie trov. Rovnako aj v tejto veci konštatoval

nepreukázanie rozhodnutia o prieťahoch v tomto konaní, lebo sťažnosti žalobkyne na prieťahy v týchto exekučných konaniach boli súdom (predsedom súdu) považované za neopodstatnené.

Vzhľadom na nepreukázanie nesprávneho úradného postupu ako aj nepreukázanie existencie nezákonného rozhodnutia súd žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a keďže žalovaná nepreukázala vznik trov konania a ani si ich nevyčísliła, ich náhradu jej nepriznal.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p., § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p. a navrhla zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytýkala súdu, že prejednal vec v jej neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. Uviedla, že požiadala o zrušenie pojednávania, uviedla dôležité dôvody a predložila listiny spájané s označenými dôvodmi. Pokiaľ súd prejednal za týchto okolností vec v jej neprítomnosti, odňal jej tým právo konať pred súdom. Namietala ďalej, že vo veci rozhodla vylúčená sudkyňa. Meritórne rozhodnutie vo veci neprichádzalo do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí jej návrhu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., proti ktorému pripustil odvolanie. V čase rozhodnutia o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Žalobkyňa tvrdí, že nemala možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd pri svojom rozhodnutí vychádzal, nemala možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie a tým došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania a práva žalobkyne na súdnu ochranu. Nemala možnosť vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Sama nemala možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Namietala ďalej, že vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, lebo bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie listinami založenými v exekučnom spise a za stavu, kedy sa žalovaná vôbec nevyjadrila k podanej žalobe, mal súd umožniť žalobkyni uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým, ale aj právnym otázkam, nastoleným samotným súdom v súvislosti s nesprávnym úradným postupom a výškou spôsobenej škody. Vytýkala súdu, že vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Aj k týmto dôkazom získaným z vlastnej iniciatívy súdom mala žalobkyňa mať možnosť vyjadriť sa. Argumentovala ďalej, že ak žalovaná nereagovala na výzvu súdu, aby sa vyjadrila k žalobe, mal súd rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p. Namiesto toho súd bez nariadenia pojednávania doplnil skutkový základ dokazovaním, ktorého obsah a rozsah si určil sám a následne meritórne rozhodol. Poukázala na to, že nesprávny úradný postup mal na ňu negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jej majetku, a to v posudku určenej výške. Nenáležité je preto tvrdenie v odôvodnení rozsudku, že žalobkyňa nepreukázala vznik škody postupom exekučného súdu. Mala za to, že v konaní boli preukázané všetky zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody. Pokiaľ ide o jej návrh na prerušenie konania, argumentovala, že súd bol povinný o tomto osobitne rozhodnúť pred rozhodnutím vo veci samej, lebo takto ju zbavil možnosti podať opravný prostriedok proti tomuto rozhodnutiu. Z týchto dôvodov navrhla zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná zostala v odvolacom konaní nečinná.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, e/, f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 10.3.2016 o 9.05 hod., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach dňa 4.3.2016 v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Žalobkyňa v odvolaní uvádza všetky odvolacie dôvody, okrem odvolacieho dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/, g/, h/, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie

rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je daný vtedy, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. Žalobca konkrétne namieta, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jeho neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci nie sú preto splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 115 ods. 2 O.s.p.).

V prejednávanej veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu dňa 19.3.2015 v neprítomnosti účastníkov, preto ak súd vec prejednal a rozhodol na tomto pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, neodňal tým žalobkyni (ani žalovanej) právo konať pred súdom.

Z obsahu spisu je zrejmé, že predvolanie na pojednávanie na deň 19.3.2015 bolo doručené právnomu zástupcovi žalobkyne dňa 15.1.2015 a žalovanej tiež dňa 15.5.2015.

Bola tak zachovaná lehota na prípravu pojednávania v zmysle citovaného ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p..

Dňa 13.3.2015 bola súdu doručená žiadosť žalobkyne o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, v ktorej uviedla, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu o nevyhlásení sudcov Okresného súdu Spišská Nová Ves z pojednávania a rozhodovania v tejto veci, z ktorého dôvodu podala sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky. Vzhľadom na túto podanú sťažnosť navrhla zároveň prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o jej ústavnej sťažnosti a z tohto dôvodu navrhla aj zrušiť pojednávanie.

Vyššie uvedené dôvody žiadosti o odročenie pojednávania súd nepovažoval za dôležité dôvody v zmysle ust. § 119 ods. 1 O.s.p., preto vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p.. Žalovaná svoju neúčast' ospravedlnila a nežiadala o odročenie pojednávania. Na pojednávaní dňa 19.3.2015 súd oboznámil výsledky prípravy pojednávania a vykonal dokazovanie obsahom pripojených exekučných spisov Okresného súdu Spišská Nová Ves, ako aj ďalšími listinami, ktoré sú súčasťou tohto spisu a pripojených spisov a následne poučil účastníkov v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p., vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil rozsudok.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., teda postupom súdu, keď vec prejednal v neprítomnosti

žalobkyne, nebola jej odňatá možnosť konať pred súdom, pretože pre tento postup boli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p.. Zároveň bolo vyvrátené tvrdenie žalobkyne v odvolaní, že ju súd nepoučil podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. a tým jej znemožnil realizáciu jej procesného práva navrhovať dôkazy.

Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p. je daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

V prejednávanej veci tento odvolací dôvod nie je naplnený, pretože zákonná sudkyňa nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania v tejto veci, o čom bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.10.2012 č.k. 11NcC/48/2012-15.

Za situácie, že bolo právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 16 O.s.p. rozhodnuté o tom, že zákonná sudkyňa nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania v tejto veci, nie je náležitá námietka žalobkyne, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Aj pokiaľ ide o ostatné žalobkyňou namietané odvolacie dôvody v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p., odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok vo veci nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle zákona 514/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobkyňou tvrdeným nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaniach vedených na tomto súde, ako sú vyššie označené pod bodmi 1 až 3 a ako sú špecifikované aj v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorého dôvodu základ nároku nie je daný.

Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav a nenáležitá je preto námietka žalobkyne o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

Pokiaľ žalobkyňa nesprávny úradný postup videla v tom, že súd v exekučnom konaní preskúmaval zákonnosť rozhodcovských rozsudkov ako exekučných titulov, s týmto názorom nie je možné sa stotožniť. Povinnosť súdu ex offo v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať zákonnosť exekučného titulu, t.j., či rozhodcovský rozsudok nie je v rozpore so zákonom (nezaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom), vyplýva z ust. § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v zmysle ktorého súd exekúciu zastaví aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. c/ (rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom). Táto otázka bola už riešená v rozhodnutiach najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 5Cdo/439/2012, ako aj ústavného

súdu vo veciach I. ÚS 278/2013, IV. ÚS 55/2011, atď., teda povinnosťou súdu ex offa bolo preskúmať exekučný titul, ktorým je rozhodcovský rozsudok. Ak takto postupoval, nemožno hovoriť o nesprávnom úradnom postupe.

Správny je aj záver súdu o nepreukázaní splnenia zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody titulom nezákonných rozhodnutí, ktorými sú uznesenia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia v exekučných konaniach, uvedených vyššie pod bodom 1.

V zmysle ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené, alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

V prejednávanej veci zrušenie alebo zmena rozhodnutí súdu prvého stupňa, ktorými boli žiadosti o udelenie poverenia na exekúciu zamietnuté, preukázané neboli a vzhľadom na nesplnenie tejto podmienky pre vznik nároku je skúmanie existencie ďalších podmienok bez právneho významu, keďže jednotlivé zákonné predpoklady vzniku práva na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2013 Z.z. musia byť splnené kumulatívne.

Podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu; táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ (notárske zápisnice a vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených - poznámka odvolacieho súdu). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že lehota 15 dní je určená na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade, že súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. V ostatných prípadoch, t.j. ak takýto rozpor súd zistí, nie je viazaný lehotou 15 dní a nie je ani povinný v tom prípade vydať poverenie pre exekútora. Naopak v tom prípade musí takúto žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť. Určená lehota 15 dní však neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, a teda ak ide o notárske zápisnice, ktoré obsahujú právny záväzok a ak ide o vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Je treba konštatovať, že aj za situácie, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, ako aj za situácie, že súd zistí rozpor exekučného titulu so zákonom, je povinný rozhodnúť v primeranej lehote. Vzhľadom na znenie ust. § 9 ods. 2 zákona 514/2013 Z.z. od 1.1.2013, teda aj v čase rozhodovania súdu prvého stupňa, však otázku prieťahov môže súd posudzovať len vychádzajúc z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobkyňa nepreukázala existenciu žiadneho relevantného rozhodnutia, ktorým by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov ani nepreukázala, že by jej sťažnosť na prieťahy v konaní bola vybavená spôsobom, z ktorého by existencia prieťahov bola preukázaná.

Vyššie uvedený záver o nepreukázaní existencie žiadneho relevantného rozhodnutia, ktorým by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, sa vzťahuje aj k rozhodnutiam uvedeným vyššie pod bodmi 2 a 3, v ktorých rovnako žalobkyňa namieta prieťahy v konaní, spočívajúce vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí 15 dňovej lehoty a v rozhodnutí o zmene súdneho exekútora po uplynutí 30 dňovej lehoty.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku je záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu a nepreukázaní existencie nezákonných rozhodnutí Okresného súdu Spišská Nová Ves vo všetkých vyššie uvedených exekučných konaniach, a teda záver o nesplnení podmienok pre zodpovednosť žalovanej za vznik škody žalobkyňi v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., vecne správny.

Vzhľadom na správny záver súdu, že v danom prípade nie je daný základ nároku, nebolo povinnosťou súdu skúmať výšku škody a nemajetkovej ujmy a vykonávať v tomto smere dokazovanie. Nedôvodná je preto odvolacia námietka žalobkyne, že súd neprihliadol na ňou predložený dôkaz o výške škody - znalecký posudok a nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s týmto predloženým znaleckým posudkom.

K ostatným odvolacím námietkam žalobkyne odvolací súd uvádza nasledovné :

Vecne správne rozhodol súd prvého stupňa o zamietnutí návrhu žalobkyne na prerušenie konania z dôvodu neexistencie dôvodu na prerušenie konania v zmysle ust. § 109 ods. 1,2 O.s.p..

Pokiaľ žalobkyňa namietala, že nemala možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd vychádzal pri rozhodovaní, že vyjadrenie žalovanej jej nebolo doručené a nebolo doručené ani súdu, a teda súd mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že vyjadrenie žalovanej k žalobe zo dňa 4.2.2013 bolo doručené Okresnému súdu Spišská Nová Ves dňa 6.2.2013 (č.l. 34 spisu) a následne bolo doručené právnemu zástupcovi žalobkyne dňa 18.2.2013.

Za tejto situácie žalobkyňa mala dostatok času na to, aby sa vyjadrila k argumentom žalovanej a prípadne navrhla vykonať dôkazy na ich vyvrátenie a pokiaľ tak neurobila, sama sa vzdala tohto procesného práva, ktorého realizácia jej však nebola znemožnená postupom súdu.

Keďže vyjadrenie žalovanej k žalobe bolo súdu doručené (6.2.2013), neboli splnené ani podmienky pre rozhodnutie v zmysle ust. § 153b/ ods. 2 O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie.

Pokiaľ žalobkyňa namieta, že nemala možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, k tomu odvolací súd uvádza, že tohto práva sa vzdala sama tým, že sa nedostavila na pojednávanie, na ktoré bola riadne predvolaná a ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Na tomto pojednávaní bolo pritom vykonané dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú obsiahnuté v spise, ako aj oboznámením všetkých exekučných spisov Okresného súdu Spišská Nová Ves, v ktorých je namietaný nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutie a pokiaľ by sa žalobkyňa bola tohto pojednávania zúčastnila, mala možnosť sa k vykonaným dôkazom vyjadriť a realizovať aj svoje ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Je teda zrejme, že zásada kontradiktórnosti konania a ani právo žalobkyne na súdnu ochranu porušené neboli.

Nenáležitá je námietka žalobkyne, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, keďže súd rozhodol vo veci na pojednávaní za splnenia podmienok v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., ako aj ostatných zákonných podmienok tak, ako už bolo uvedené vyššie. Rovnako nenáležitá je aj námietka o vykonaní dokazovania listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný. Z odôvodnenia rozsudku nepochybne vyplýva, že súd vykonal dokazovanie listinami obsahnutými v exekučných spisoch Okresného súdu Spišská Nová Ves, ktoré aj špecifikoval ich spisovými značkami a tento záver nepochybne vyplýva aj zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 19.3.2015, v ktorej súd podrobne uvádza zistenia z jednotlivých exekučných spisov, ktoré majú význam pre rozhodnutie vo veci.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobkyne nedôvodné a nespôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil vrátane výroku o trovách konania účastníkov.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, trovy odvolacieho konania jej však nevznikli, žalobkyňa nemá právo na ich náhradu, preto súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.